

ODVJETNICA IVANA DEDIĆ GOLIĆ

HR- 51 000 Rijeka, Šetalište A. K. Miošića 3B

OIB: 40106353604

Tel. /fax. 051/317-471 Mob. 095/885-46-85

e-mail: odvjetnica.dedic@gmail.com

VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

putem

Trgovačkog suda u Splitu

Na posl.br. St.-140/2015

Predmet: - stečajni postupak nad GOLETA d.o.o. za brodogradnju u stečaju, OIB: 36675386294, Sumartin

Predlagatelj: LUCIJA VLAHOVIĆ, OIB: 79411527671, Milna, Brdo II 86, koju zastupa punomoćnica odvjetnica Ivana Dedić Golić iz Rijeke

PRIJEDLOG VJEROVNIKA ZA DOPUŠTENJE REVIZIJE protiv pravomoćnog rješenja Visokog Trgovačkog suda Republike Hrvatske pod posl.br. Pž- 979/2024-2 od dana 06. ožujka 2024. godine

1. Predlagateljica (u daljnjem tekstu: revident) u zakonskom roku od 30 dana počev od dana primitka drugostupanjske odluke putem punomoćnice podnosi ovaj prijedlog za dopuštenje revizije sukladno odredbi čl. 385.a., 387. i drugih odredaba Zakona o parničnom postupku, a protiv pravomoćnog rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, Zagreb, pod posl.br. Pž-979/2024-2 od dana 06.03.2024. godine kojim se odbija kao neosnovana žalba predlagateljice i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Splitu pod posl.br. St-140/2015-126 od 12. veljače 2024. godine.

Dokaz:

- pribava i uvid u spis Trgovačkog suda u Splitu, pod posl.br. St-140/2015

2. Vrhovni sud Republike Hrvatske dopustit će reviziju ako se u povodu nje može očekivati odluka o pravnom pitanju koje su nižestupanjski sudovi u tom sporu razmatrali, a koje je važno za odluku u sporu i za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni ili za razvoj prava u sudskoj praksi, osobito:

- ako je riječ o pravnom pitanju o kojem odluka drugostupanjskog suda odstupa od prakse Vrhovnog suda Republike Hrvatske ili

- ako je riječ o pravnom pitanju o kojem nema prakse Vrhovnog suda Republike Hrvatske, pogotovo ako praksa viših sudova nije jedinstvena ili

- ako je riječ o pravnom pitanju o kojem praksa Vrhovnog suda Republike Hrvatske nije jedinstvena ili

- ako je o tom pitanju Vrhovni sud Republike Hrvatske već zauzeo shvaćanje i presuda se drugostupanjskoga suda temelji na tom shvaćanju, ali bi osobito uvažavajući razloge iznesene tijekom prethodnog prvostupanjskog i žalbenog postupka, zbog promjene u pravnom sustavu uvjetovane novim zakonodavstvom ili međunarodnim sporazumima te odlukom Ustavnoga suda Republike Hrvatske, Europskoga suda za ljudska prava ili Suda Europske unije trebalo preispitati sudsku praksu.

Vrhovni sud Republike Hrvatske dopustit će reviziju i ako stranka učini vjerojatnim da joj je u prvostupanjskom i drugostupanjskom postupku zbog osobito teških povreda odredaba parničnog postupka ili pogrešne primjene materijalnog prava povrijeđeno kakvo temeljno ljudsko pravo zajamčeno Ustavom Republike Hrvatske i Europskom konvencijom za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda i da se stranka na te povrede, ako je to bilo moguće, već pozivala u nižestupanjskom postupku.

Nastavno na navedeno, revident obrazlaže uvodno označene razloge temeljem kojih izjavljuje ovaj prijedlog za dopuštenje revizije. Naime, ovdje se radi o takvim pitanjima:

- koja su važna za odluku u sporu i za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni ili za razvoj prava u sudskoj praksi

- o kojem nema prakse Vrhovnog suda Republike Hrvatske, pogotovo ako praksa viših sudova nije jedinstvena ili

- odnosno, o kojem praksa Vrhovnog suda Republike Hrvatske nije jedinstvena.

3. PREGLED SLUČAJA

Rješenjem Trgovačkog suda u Splitu pod posl.br. 4.St-140/2015 od 02. veljače 2018. godine, nad dužnikom GOLETA d.o.o. u stečaju, Sumartin (Općina Selca), OIB: 36675386294 otvoren je stečaj.

Dana 23. siječnja 2023. godine na skupštini vjerovnika na kojoj je osim tadašnjeg stečajnog upravitelja za vjerovnike pristupila isključivo RH - Ministarstvo financija, donesena je odluka kojom je upućen stečajni upravitelj povući tužbeni zahtjev u parničnom predmetu koji se pred Trgovačkim sudom u Splitu vodio pod posl.br. 480/2022 između stečajnog dužnika kao tužitelja i RH i Splitsko-dalmatinske županije kao tuženika. **Dakle, na predmetnoj skupštini vjerovnika, nazočni vjerovnik – ujedno i tuženik u predmetnoj parnici donio je odluku kojom se stečajni upravitelj upućuje povući tužbeni zahtjev u navedenom parničnom predmetu.**

Revident Lucija Vlahović je po primitku obavijesti o takvoj odluci na predmetnoj skupštini vjerovnika dana 23. studenog iste godine podnijela prijedlog za ukidanje takve odluke, budući je takva odluka vjerovnika razvidno nezakonita, **jer je ista donesena na štetu ostalih vjerovnika, te se temelji prije svega na nedopuštenoj intervenciji u parnični postupak, čime se ujedno i prejudiciran ishod predmetne parnice između stečajnog dužnika kao tužitelja i vjerovnika kao tuženika**, pozivajući se pritom na odredbu čl. 108. Stečajnog zakona, te je predložila da sud, iznimno i po službenoj dužnosti donese odluku kojom ukida odluku skupštine vjerovnika od dana 23.01.2023.g.

Trgovački sud u Splitu odbacio je prijedlog Lucije Vlahović za ukidanjem odluke skupštine vjerovnika od dana 23.01.2023.g. rješenjem pod posl.br. St-140/2015-126 od dana 12. veljače 2024. godine pod obrazloženjem da je prijedlog za ukidanjem odluke skupštine vjerovnika podnesen navodno od neovlaštene osobe, kao i zbog navodne nepravodobnosti takvog prijedloga.

Lucija Vlahović je zato blagovremeno, dana 21. veljače 2024. godine podnijela žalbu protiv rješenja Trgovačkog suda u Splitu pod posl.br. St-140/2015 od dana 12.02.2024.g., pobijajući ga u cijelosti kao nezakonito i to zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, zbog bitne povrede odredaba postupka i zbog pogrešne primjene materijalnog prava.

Predmetno rješenje Trgovačkog suda u Splitu patilo je od nedostataka zbog kojih je bilo neispitljivo, budući da je izreka pobijanog rješenja nejasna i proturječna samom sadržaju obrazloženja, te ista počiva

na pogrešno u nepotpuno utvrđenom stanju, na koje je zatim pogrešno primijenjeno materijalno pravo, **te se ono temeljilo u bitnom na pogrešnom tumačenju i primjeni odredbe čl. 108. Stečajnog zakona.**

U konkretnom slučaju, prvostupanjski sud je trebao ispitati je li takvo povlačenje tužbe bilo dopušteno, te je li za takvo raspolaganje donesena zakonita odluka skupštine vjerovnika, a sve s obzirom da je razvidno bila upitna i sama zakonitost odluke skupštine na kojoj je sudjelovao drugotuženik kao jedini vjerovnik koji na skupštini nije niti rekao da će tražiti troškove postupka. Čak i kada bi takva odluka skupštine i bila zakonita, upitna je ovlast tuženika tražiti naknadu parničnih troškova, tim više što je povlačenje rezultat glasovanja i odluke tog tuženika. Nadalje, prvostupanjski sud, a potom i drugostupanjski sud koji je svojom nezakonitom i neosnovanom odlukom samo potvrdio prvostupanjsko rješenje, u potpunosti su ignorirali činjenicu nepravilnosti odluke “o primanju na znanje” povlačenja tužbe (budući da Zakon propisuje donošenje deklaratorne odluke o povlačenju kod izjave o povlačenju tužbe).

Trgovački je sud, umjesto pogrešnog tumačenja i primjene odredaba Stečajnog zakona trebao utvrditi **je li to povlačenje tužbe dopušteno i je li za navedeno raspolaganje donesena zakonita odluka skupštine vjerovnika**, kao i **je li skupština vjerovnika ovlaštena na takav način intervenirati u parnični postupak, a što sud nije učinio**, slijedom čega se predmetno rješenje Trgovačkog suda u Splitu posl.br. St-140/2015-126 od 12.02.2024.g. nije moglo valjano ispitati.

Budući da sud nije prilikom odlučivanja povodom žalbe ovdje revidenta Lucije Vlahović protiv prije navedenog rješenja izvršio uvid u skupštinu vjerovnika od dana 23. siječnja 2023. godine, iz predmetnog obrazloženja ne može se zaključiti je li navedena odluka o povlačenju tužbe bila izglasana potrebnom većinom, tko je za nju glasao, je li vjerovnik koji je za tu odluku glasao sada tuženik u navedenom parničnom postupku, te je li se stečajni upravitelj protivio povlačenju tužbe, slijedom čega je ostalo pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje.

Nadalje, a u kontekstu takve odluke o povlačenju tužbe, **ističe se da niti jednom odredbom Stečajnog zakona nije dopuštena intervencija stečajnog suca ili vjerovnika – koji je ujedno tuženik u navedenom parničnom postupku, u parnični postupak koji se tiče i drugih tuženika, te koji se vodi u svezi imovine koja ulazi u stečajnu masu**, s obzirom da se u konkretnom slučaju radi o takvoj parnici, jer da se nije radilo o tome, stečajni upravitelj je ne bi niti preuzimao.

Drugim riječima, upitna je zakonitost odluke s predmetne skupštine na kojoj je jedini vjerovnik bila RH i koja je na navedenoj skupštini izjavila da na navedenoj skupštini nije pristupio pojedinačno najveći vjerovnik, a kojom odlukom se nalaže stečajnom upravitelju povlačenje tužbe u parnici protiv RH i Splitsko-dalmatinske županije, a koja se tiče interesa i imovine stečajnog dužnika.

S obzirom da Trgovački sud nikada nije provjerio i utvrdio ovlast stečajnog upravitelja tužitelja za povlačenje tužbe, predmetno rješenje posl.br. St-140/2015-126 od 12.02.2024.g. je nezakonito, a s obzirom da istome nedostaje adekvatno obrazloženje u pogledu navedene sporne odluke sa skupštine vjerovnika od dana 23. siječnja 2023. godine, isto se ne može valjano ispitati, a protivno je i podnesku tadašnje direktorice tužitelja Lucije Vlahović od dana 10. veljače 2023. godine, kojim je ista zatražila nastavak predmetnog parničnog postupka, uz njezino prihvatanje svih nastalih troškova oko vođenja navedene parnice, koji dopis prvostupanjski sud uopće nije uzeo u obzir niti ga je posebno analizirao.

Slijedom navedenog, razvidno je dakle da se obrazloženje rješenja posl.br. posl.br. St-140/2015-126 od 12.02.2024.g. **temelji na pogrešnom zaključku prvostupanjskog suda o odlučnim činjenicama, dočim određene činjenice uopće nisu utvrđene, pogrešno je promijenjeno u rješenju citirano materijalno pravo, te je tako donesena pogrešna i nezakonita odluka, a prvostupanjski postupak je opterećen i bitnim povredama pravila postupka, što je rješenje Visokog trgovačkog suda RH svojim nezakonitim i neosnovanim rješenjem pod posl.br. PŽ-979/2024 od dana 06.03.2024.g. jednostavno ponovilo i time tako nezakonito i neosnovano rješenje prvostupanjskog suda samo potvrdilo.**

4. Ovdje revidentu nije poznata sudska praksa u kojoj bi bila zauzeta stajališta protivna navodima ove revizije, jer se radi o doista temeljnim institutima parničnog postupovnog prava koje bi revizijski sud morao u svakom konkretnom slučaju štiti upravo radi osiguranja jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u toj primjeni.

5. RAZLOZI (PРАВNA PITANJA) ZBOG KOJIH SE PODNOSI PRIJEDLOG ZA DOPUŠTENJE REVIZIJE TEMELJEM čl. 382. i 385.a ZAKONA O PARNIČNOM POSTUPKU

Revident ističe sljedeća pravna pitanja važna za odluku u sporu i za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni ili za razvoj prava u sudskoj praksi:

1. Je li zakonita odluka o povlačenju tužbe u parnici donesena na skupštini vjerovnika na kojoj je kao jedini vjerovnik sudjelovao vjerovnik koji je ujedno tuženik u toj parnici?

2. Je li zakonita i dopuštena intervencija stečajnog suca ili vjerovnika koji je ujedno tuženik u postupku intervenirati u taj isti postupak tako što će povući tužbu na štetu svih drugih vjerovnika u stečajnom postupku?

3. Je li pravilno tumačenje odredbe čl. 108. st. 1. Stečajnog zakona po kome će sud ukinuti odluku skupštine vjerovnika ako je protivna zajedničkom interesu stečajnih vjerovnika samo na zahtjev razlučnoga vjerovnika, stečajnoga vjerovnika koji nije nižega isplatnog reda, stečajnoga upravitelja, a ne, iznimno i po službenoj dužnosti ukinuti odluku skupštine vjerovnika ako je protivna zajedničkom interesu stečajnih vjerovnika.

4. Je li sud u konkretnom slučaju trebao iznimno i po službenoj dužnosti ukinuti odluku skupštine vjerovnika budući da je takva odluka razvidno bila protivna zajedničkim interesima vjerovnika bez obzira što je prijedlog za to podnijela osoba koja nije razlučni vjerovnik, stečajni vjerovnik višeg reda i stečajni upravitelj?

6. Uzimajući u obzir u ovoj reviziji iznesene argumente i činjenice, revident predlaže da Vrhovni sud Republike Hrvatske donese sljedeću

presudu

1. Usvaja se prijedlog revidenta za dopuštenje revizije.

2. Usvaja se revizija revidenta kao osnovana.

3. U cijelosti se ukida pravomoćno rješenje Visokog Trgovačkog suda Republike Hrvatske pod posl.br. PŽ-979/2024 od dana 06. ožujka 2024. godine, kao i rješenje Trgovačkog suda u Splitu posl.br. St-140/2015-126 od 12. veljače 2024. godine, te se predmet vraća na ponovni postupak,

podredno

U cijelosti se preinačuje pravomoćno rješenje Visokog Trgovačkog suda Republike Hrvatske pod posl.br. PŽ-979/2024 od dana 06. ožujka 2024. godine, te se prihvaća žalba predlagateljice.

U Rijeci, 19.04.2024.godine

Predlagatelj, p.p.